

Tổ quốc thân yêu đang đi đến đến ngày 30/4. Nhân dịp này, chúng ta hãy cùng nhau xét lại vai trò của Đệ nhất CSVN đối với đất nước và nhân dân VN.

Chiếc xe tăng đầu tiên tiến vào Dinh Độc Lập. Ảnh: On the net

Khi đi tìm mục đích của HCM và đệ nhất công, những người Mác xít đã mong muốn làm một cuộc cách mạng vô sản, cùng với phong trào cộng sản quốc tế nhằm đưa nhân loại tiến đến giai cấp công nhân, không còn chính phủ, không còn dân tộc, không còn biên giới quốc gia để chỉ còn công nhân, tức vô sản hoá toàn thể nhân loại. Mục tiêu công bằng xã hội nhất, theo họ. Nhưng trong giai đoạn này, con người, với ý thức cao độ, đóng góp sức mình và hy vọng trở nên như chủ mình (làm theo khả năng, hy vọng theo nhu cầu). Thực phẩm và hàng hoá thặng dư, sẽ không còn giai cấp đấu tranh, tìm về thế giới công nhân nguyên thủy, lập thiên đường cho con loài người! Nghe thì rất hay, nhưng không thực hiện và hão huyền, hoàn toàn đi ngược nhu cầu nguyên tắc của chính trị, kinh tế và ý thức tiến hoá của nền văn minh nhân loại!

Chắc hẳn đất nước vài câu hỏi là thây vắn đờ bở tởc. Ví dụ, khi không còn chính phủ, ai sẽ đi vào hợp sinh hoạt quốc gia? Nhân dân, hay phải bầu ra một ban điều hành hoặc một tổ chức trung gian nào đó? Vai trò của họ có gì không? Của nhà nước hay không? Tên gọi và nội dung của nó là gì? Về mặt kinh tế, của cải do đâu mà ra, phân chia ra sao? Ai sẽ quy định mức hàng nào để sản xuất hay phải theo quy luật cung cầu của nền kinh tế thị trường...? Những câu hỏi thực tiễn đến gần như vậy nhưng lý thuyết cộng sản không thể giải quyết được, để cho thây chảnh nghĩa cộng sản là hoang tưởng, không phù hợp với sự tiến hoá thực tiễn của lịch sử nhân loại.

Đi vào quan trọng nhất mà nhân dân Việt Nam xác định, là HCM và Đệ nhất CSVN của ông ngay từ trước năm 1954, đã cháy bỏng ước muốn thực hiện cuộc cách mạng công nhân quốc tế trên đất nước VN. Những lời kêu gọi đoàn kết (sau công cuộc cộng sản), kêu gọi lòng yêu nước chống ngoại xâm chỉ là các chiêu bài gian dối, thủ đoạn chính trị để công kích tinh thần dân tộc của con dân VN để làm cách mạng vô sản. Tuy nhiên, họ không hề kêu gọi tiếp nối cuộc cách mạng dân tộc đã được khai mở trong quá khứ đó bởi con dân Việt Nam, mà cùng thời với HCM đã có những nhân vật tiêu biểu như những người: các công nhân Phan Bội Châu, Phan Chu Trinh, Huỳnh Thúc Kháng..., hoặc các đảng phái quốc gia mang sắc thái dân tộc thì đó cũng đang tranh đấu cho một lập trường quốc gia chống thực dân Pháp như Việt Việt, Việt Quốc (Việt Quốc Dân Đảng), Duy Dân, Dân Xã v.v...

Khi kêu gọi thực hiện thực hiện cuộc cách mạng, thực hiện thực hiện là những công việc xã hội tiến bộ sang hay, tiến bộ đến tận cùng, những người cộng sản chỉ yêu cầu hô hào đấu tranh và xóa bỏ chế độ cũ, mục đích là cướp chính quyền, chứ không trình bày được nội dung xây dựng. Chính vì mục tiêu chính yếu của ban đầu và của toàn bộ cuộc cách mạng thực tiễn nay là cướp chính quyền, họ đã không hề biết xây dựng. Cho dù có công việc xây dựng đi nữa, nó cũng không hợp với đời sống xã hội bình thường như đã được đề cập trên đây, nên các đảng cộng sản đã thất bại thảm hại trong hoà bình. Một khi đã ngồi trên ghế cao chỉn chu, họ lại loay hoay không biết cách xây dựng, vì chúng ta ai hình dung và giai đoạn xã hội chế độ nghĩa có thể ra sao, sinh hoạt thế nào? Đó là của một đời sống xã hội cộng sản và thế giới đời sống! Không biết nó còn tanh bành thế nào, để đưa nhân loại tiến

đâu nữa!

Chúng ta hãy chú ý chú trọng đến những gì Hà Nội thực hiện sau khi thống nhất đất nước, nhằm tìm hiểu xem vai trò của Đảng CSVN trong đời sống chính trị của quốc dân Việt có còn tồn tại hay không? Bởi có những ai có thể phân tích rằng nếu như mọi người nhúng tay vào công việc của những gì Đảng CSVN đã thực hiện thì miền Bắc XHCN trước 1975 (tốt cũng như xấu) sẽ không hợp lý vì lúc đó Đảng đang lo công việc chính quyền, đang lo đoàn kết toàn dân... nhằm tạo sức mạnh cho những Miền của nước!

Trước hết, thời điểm 1975 đã là thời cơ vàng mà Đảng CSVN đã không biết tận dụng, để dân tộc thực sự, còn gây thêm thù hận mất đoàn kết trong nhân dân. Họ đã chia rẽ quốc dân hai miền Nam Bắc, đẩy nhân dân miền Nam vào những cuộc chiến tranh, nín thở qua cửa sổ, bằng cách đưa quân cán chính miền Nam, tiếp tay là các tổ chức và tổ chức, những thực chất là giam cầm tù hàng loạt. Một loạt những chính sách: đội tề, công tác công tác, hợp tác xã, hợp tác xã, các kế hoạch ngũ niên nhằm vô số hóa toàn dân, dồn bôn không những những miền trước tiến bộ, những miền Nam mà họ đã phân tích rồi đưa tên tuổi trước kia..., thực chất, chính là ý chí muốn gom tất cả quy định và quy định xã hội về cho Đảng CSVN. Chính vì những chính sách thiêu hủy thực tế, phân nhân tính, đi ngược lại lợi ích quốc dân mà nhân dân đã bắt hợp tác với chính quyền, cũng là nguyên nhân đẩy hàng triệu người ra biển làm mồi cho hổ豺 và cá dơi.

Ta có thể coi đời đời của người lập nhân dân này là đầy những quốc dân bị tra, tranh đấu mãnh liệt chống lại mất tự do và nhà nước thực tại.

Một trang sử rất đáng chú ý của Đảng CSVN sau khi thống nhất đất nước là việc đưa quân sang Campuchia và chiến tranh biên giới với Trung Quốc.

Số việc đem quân "giúp" nhân dân Campuchia đánh đuổi Polpot thực hiện thì nào chưa biết, những Hà Nội đã bắt tay giúp lên án và cô lập, đưa những cũng là một trong những lý do đưa đến chiến tranh biên giới với Trung Quốc. Nhìn khía cạnh thực tiễn của "cách mạng" mà CSVN chôn xôn: bài phong trào thực, chúng ta thấy rõ CSVN đã cố gắng cho đời mà chính họ hào hứng: VN đã trở thành thực dân Lào và Campuchia! Đời này thì cáo Đảng CSVN không có nhãn quan vision chính trị của hai nước Đông Dương kia. Đúng ra, họ phải khéo léo kêu gọi thành lập một hình thức "Liên Hiệp Đông Dương" nào đó (Việt, Miên, Lào) một cách trong sáng và bình đẳng, có lợi cho cả ba và vì kinh tế, và a bạo về họ hiểu những Việt sinh sống tại đây, và liên kết cho thêm sức mạnh đời phó với Trung Quốc. Chúng tôi sẽ quay trở lại đời tài này khi có dịp.

Khi cuộc tranh chấp Trung-Xô đã đến hồi cao điểm của CSVN phải chọn một trong hai, Tô ng bí thư Đảng thực, ông Lê Duẩn và Bộ chính trị đã quyết định chọn bên Nga khi chọn Đảng thực tiến bộ phải đem quân đẩy cho một bài học. Đảng trên quan điểm dân tộc trong quan hệ với Tàu, đây là một đời nên làm, những phải khôn khéo đưa Đảng thực tiến bộ ông láng giềng công bố của. Họ Lê đã cố gắng ru bôn những Trung Quốc mà họ họ đã lún vào quá sâu trước đó, những lợi ích khoo và ngoo mơn đưa vào Hiến pháp và sách giáo khoa, gọi đích danh TQ là bá quyền nước lớn. Chính vì chủ nghĩa đời quy định của Đảng và vì quá ngoo mơn, Lê Duẩn đã thiêu khôn ngoan, hành xử sai lầm đem đến cuộc chiến đời máu Việt-Trung.

Vì một thế giới chủ nghĩa đời quy định của họ nên đã bắt đầy những quốc dân chế bị không hợp tác. Khi cuộc chiến biên giới phía Bắc nổ ra, nhân dân đứng cùng chí đời cho những ngoo xâm do

lòng yêu nước đem đến, nhưng lúc hốt chí n tranh, họ lại quay về th th về i đ ng và nhà n c, v n ch a t ng lo ng cho s ph n nghèo hèn c a toàn dân. Nhưng k ho ch di dân đ n vùng kinh t m i, các k ho ch ngũ niên, h p tác xã đã hoàn toàn th t b i. Nhân dân không đ g o ăn dù v a lúa mi n Nam đ s c cung ng th c ph m cho c n c. Nhân dân th y rõ đ ng cs không đ a ra đ c nh ng chính sách th c t có kh năng xây đ ng, cho cá nhân l n cho quê h ng, nên h ùn ùn b vùng kinh t m i kéo nhau v các thành ph l n, nh t là thành ph HCM, b t đ u m t cu c t m u sinh làm ăn buôn bán v i nhau, không c n đ n s can thi p c a nhà n c. ò nông thôn, h p tác xã cũng b t đ u tháo khoán ru ng đ t cho dân chúng làm ăn cá th . Các h p tác xã là hình ònh rõ nét nh t c a n n kinh t “làm ch t p th ” đ nh h ng XHCN, khuy n khích c nh cha chung không ai khóc nên không ai tích c làm vi c, xói mòn m i sáng ki n cá nhân. C n c đói. C n c ăn bo bo, ăn c m đ n ngô khoai, mà ph n c m th ng là ít h n ngô khoai.

Nh nh ng l i thi t tha kêu gào t đáy t ng, c ng v i c áp l c xã h i và sáng ki n cá nhân (buôn bán cá th , khoán đ t...) mà đ ng b t bu c ph i xét l i v n đ và ch nh s a chi n l c. Tr ng Chinh cũng ph i lên ti ng thay đ i hay là ch t. Lúc đó, đ ng m i đ ra chính sách đ i m i và c i m d i th i T ng bí th Nguy n văn Linh. Chính sách này đã t o ra s h i sinh cho quê h ng th y rõ. Không lâu sau đó, c n c đ ăn, r i d g o xu t kh u, tr thành n c đ ng th ba th gi i v xu t kh u g o.

Nh v y, có th nói đ c r ng chính đáy t ng nhân dân đã đ n đ o, c u s ng đ ng trong hai th p niên v a qua. M t t ng đã không theo k p đáy t ng, ph i nh đáy t ng m i t n i.

Th nh ng, đ ng đã đ i x và ghi công qu n chúng ra sao? Sau khi đã thoát hi m c hai m t, áp l c xã h i t n n kinh t ch huy l n b i và áp l c chính tr t nh ng ch n đ ng c a phong trào gi i C ng ò Đông Âu, đ ng quay sang làm hoà cùng TQ, đ n dà l y l i uy th và b t đ u ph n công. Ru ng r y, nhà đ t nhân dân cán b c p bóc tr ng tr n. M i ngày, có đ n c g n trăm ng i t t p t i v n n hoa Mai xuân Th ng đ ch đ c gi i quy t, có nh ng ng i ăn ch c n m ch t i đó c năm tr i. Trung ng t ch i trách nhi m, h a h n tr v đ a ph ng s lo xong; đ a ph ng l i b o không đ th m quy n, h y lên g p trung ng ngoài Hà N i! Dân oan trên búa d i đe, n m gi a tha h cho trên d i đùn đ y. Hà N i sáng t o áp đ ng chính sách trên đ i d i đ p. Trong thì c p đ t nhân dân, ngoài l i cú r p đ u tr c bành tr ng Trung Qu c. Thanh niên sinh viên yêu n c bi u tình ch ng Trung C ng b n gi t ng dân, c p gi t đ t đai bi n đ o thì c m đoán; trí th c báo chí lên ti ng dân ch hoá đ t n c b b t ù; tôn giáo th hi n tình th ng đ ng l o i và khuy n khích tu t p gây m m thi n trong xã h i cũng b trù đ p áp b c.

Nh ng nh ng đ i u y đã cho các đ ng viên th y r ng càng ngày đ ng càng xa r i qu n chúng, b qu n chúng cô l p và b t h p tác. Nhân dân ngày càng nghèo khó, lo ch y ăn t ng b a, ngày càng cô đ n vì b đàn áp; ng c l i, cán b ngày càng gi u có, phì n n ra, tr thành giai c p t b n đ trong xã h i. Không ai nghĩ đ n t ng lai cho đáy t ng qu c dân, không m y cán b lãnh đ o đ t v n đ thay đ i h th ng chính tr , đ p ng nh ng yêu c u và đ i u ki n m i c a đ t n c, và càng không n m b t đ c trào l u m i trên th gi i. H ch lo b o v ch ng i và h th ng chính tr đã r a nát. Đáy t ng qu c dân v n d i m t trông ch nh ng không tìm ra cán b lãnh đ o nào có vi n ki n, dám làm m t cu c đ t phá t t ng, t o c m h ng xã h i cho m i ng i đ ng lòng xây đ ng và b o v t qu c. H v n ph i đ a vào tên tu i c a nguyên ch

Lịch sử đã mở từ 1969 để tiếp tục lãnh đạo nhân dân. Họ cũng đang nhào nặn cho thành hình “tự do” của ông, thực ra chỉ là những lý thuyết phát biểu, bài viết rồi rồi rồi đó đây, không có khả năng của một học thuyết lý thuyết – mà chính ông cũng minh chứng xác nhận đi u đó – để xây dựng một nước trong thời đại mới hôm nay.

Đảng chỉ biết ăn xoi thì, đoạt những danh lợi như bé trẻ con mà không dỗi mặt nhìn xa vào tương lai. Họ sao VN sau gần 25 năm đi mới và vẫn không “bằng bằng em,” không biết kết thúc các nước trong vùng, mà tự do gì thì qua mặt? Có chấp và có gì, cũng hãy chấp gì cho đáng. Chấp cho được những cái hay, những chính sách lâu dài thay đổi cả chế độ xã hội và chính trị, tổ chức kinh tế mới trong nhân dân; rồi cái nôm mà, đón đầu, gì cho bằng được trào lưu phát triển của thế giới: tự do, dân chủ và nhân quyền, mới mong đưa VN lên mặt trận cao mới, tổ chức phóng viên cho tương lai.

Ai đó đã nói đi khái quát: Làm thế nào sai chỗ chết có mặt người; nhà chính trị thì gì mặt mặt quốc gia; những làm văn hóa thì là u thì vớ a xoá bỏ tất quốc, vớ a tiêu diệt tinh thần những thế hệ tiếp nối sau đó nữa. HCM và Đảng CSVN phạm phải hai: Chính trị đã sai lầm mà còn phá nát nền văn hoá được công gìn giữ, tôn bệ và phát triển gần năm ngàn năm của bao thế hệ con dân VN.

Tội của sự tiến bộ thì cao hơn những có thể tiêu diệt luôn đó, Đảng CS đã có những chính sách thực tế hơn. Những học vẫn không biết đưa họ vào nhân dân để phát triển đất nước, lợi tình nguy hiểm đi vào quỹ đạo Trung Quốc, những thế hệ TQ sẽ dần đưa họ đến bên bờ vinh quang hơn!

Đi u bề xúc nhút hiềm nay đi với mới tiếp nhân dân, gồm cả những đảng viên phần tử nh và tiến bộ, là Đảng đã không đứng trên lập trường và lợi ích dân tộc như mở ra các chính sách khôn ngoan đi với Trung Quốc.

Sự việc để mặt đất đại biên giới, nhất là ở Nam Quan đã là mặt mới cho toàn dân. Vẫn để không chỉ là mặt đất không thôi, mà còn là mặt mặt biểu tượng lịch sử. Nó tiếp là biểu tượng thiêng liêng của tinh thần bất khuất chống lại âm mưu xâm lược của đế quốc B. Nó còn là mặt trong những đưa đi m hiểm trở ngăn chặn sự xua quân của Trung Hoa vào VN từ hàng ngàn năm qua. Nó đã đưa vào sách giáo khoa trẻ con đây, năm mới của miền sinh: Nước VN là mặt giới đất hình chữ S, chớ dài từ ở Nam Quan đến mũi Cà Mau.

Những cách thế tiếp x như những của Đảng đã làm quặn chúng lo ngại với Trung Quốc và phần tử với nhà nước. Trung Quốc ngang nhiên cảm đoán dân Việt đánh bắt cá trên biển ta, hút chìm tàu, bắt b, giết chóc, còn vô nhân đạo không cho trú bão. “Nam quốc sơn hà Nam đế” ở đâu? Anh dũng phá Tống bình Chiêm ở đâu? Ba lần lý lịch chiến tranh quân Nguyên đưa ở đâu mà khiếp nh, không gọi thế hệ Trung Quốc ra mà mừng, rón rén ngấm ngùi, ôm gần sáu bảy trăm của sự truyền thông báo chí, vẫn không biết nên lợi, chế độ mà thôi? Chớ a k, bao năm luôn m m hùng h chỉ thế hệ hai ba đế quốc sẽ ng sẽ nh t hành tinh ở đâu? Lúc nào cũng Đảng ta anh dũng dẫn dắt dân tộc thế hệ Pháp giành độc lập, đánh cho Ngụy nhào Mút, cuốn cả chế độ với nước, ở đâu?

CSVN bỏ hoàng h vua, 16 chế độ Trung Quốc ban tiếp, còn tiếp thêm tiếp vàng cho ra vẻ trang trọng, thế hệ thiên triu trung thành h t m c! Gần đây, từ 2008, nhà nước VN hàng năm gọi phái đoàn văn nghệ sang Đông Hội, tiếp Quốc Tây (bên kia biên giới Móng Cái),

đ chứng u ph c t h n Mã Vi n! Trong các t t m c v n ngh , có c m c hai thi u n VN mang hình nh hai Bà qu g i d n g ki m xin l i Mã Vi n, k đã đánh b i hai Bà khi n ph i tr m mình xu ng giòng Hát Giang t v n! H tôn kính k thù h n các anh hùng dân t c. H t h i và đ n g khinh b h n Lê Chi u Th ng v n l n. H mang xác Vi t mà h n Hoa, đ c bác Đ ào H (vi t theo l i M) vu t đ u h a h n cho h ng n t mi ng đ nh chung tàn t ch chi u! R i gi a đ m giao th a Canh Đ n v a qua, m t đ ài truy n hình VN đã phát l i t t m c v n ngh v i bài hát ca ng i m i tình b n bè qu c t HCM-MTĐông và tình h u ngh Vi t-Trung, núi li n núi, sông li n sông, phát đi t Trung Qu c!

Cho t i gi này, CSVN ch a m m t, v n kiên đ nh l p tr ng CNXH, t m th i l i m t b c đ t i n ba b c; v n kinh t th tr ng đ c đ nh h ng XHCN ch a ai th y m t! H không h vì quy n l i dân t c đ cùng qu c dân đ u tranh c i b nút th t b t c cs hi n nay.

V i nh ng đ c đ i m nêu trên, nhân dân có quy n k t lu n r ng: m t đ ng luôn t hào là có truy n th ng cách m ng, t c ph i bi t thay cũ đ i m i mà r t r è không dám th c hi n m t cu c b t phá toàn di n và tri t đ nh m t o h ng kh i trong xã h i, không đ p ng đ c nguy n v ng nhân dân t ngày ng t ng ng v i chi n th ng đ qu c s ng s nh t hành tinh vang đ i đ a c u, không mu n s ng trong hi n t i cùng đ n g qu c dân, l i ch bi t s ng v i nh ng t i c nu i c a hào quang quá kh , còn ph i đ a vào uy tín c a v ch t ch đã m t h n 40 năm qua đ t n t i, đ ng nhiên vai trò c a h đã ch t ngay t lúc ng i trên đ nh vinh quang th ng nh t đ t n c, năm 1975.

M t đ ng luôn m m rêu rao có s m ng l ch s đ i v i nhân dân, d n đ o qu c dân hoà mình vào trào l u qu c t c ng s n, không h là cu c cách m ng dân t c, l i th n ph c và d n g đ t đ ai bi n đ o cha ông cho thiên tri u nh m gi v ng ngôi báu, th h i con dân Vi t có còn ch p nh n vai trò lãnh đ o c a h n a hay không?